

EXHIBIT A.323

PLAINTIFF'S EXHIBIT

323

[Handwritten annotation in Arabic]

Date: December 1, 2004

File No.: 3465/02

Military Court, Judea**Before the Honorable President of the Court: Lieutenant-Colonel Shlomi Kochav****Judge: Captain Shlomo Katz****Judge: Captain Menachem Lieberman****The Military Prosecution**

- v. -

The Defendant: Munzar Mahmoud Khalil Noor Identity No. 902442607/ Israel Prison Service

(Represented by Counsel, Adv. Ali Gozlan)

Reasons for Sentence**The Honorable Judge Captain Menachem Lieberman:**

The Defendant has been convicted, as detailed in the verdict, of the following offenses:

Intentionally causing death, pursuant to Section 51 of the Security Provisions Order and Section 14 (a) (4) of the Rules of Liability for an Offense Order;**Attempting to intentionally cause death**, pursuant to Section 51 of the Security Provisions Order and Sections 14 (a) (4) and 19 of the Rules of Liability for an Offense Order;**Malicious damage to property**, pursuant to Sections 53c and 92 of the Security Provisions Order and Section 14 (a) (4) of the Rules of Liability for an Offense Order;**Attempting to incite another to trade in war materiel**, pursuant to Section 2 of the Prohibition of Trading in War Materiel Order and Section 21 of the Rules of Liability for an Offense Order;**Communicating information of military value**, pursuant to Section 63 of the Security Provisions Order.

In January 2002, there met with the Defendant a person known as Abu Talal, who was a senior operative in the Palestinian Authority's Military Intelligence. Abu Talal informed the Defendant

[Stamp] P 3: 44

that he intended to send a woman to carry out a suicide terrorist attack in Israeli territory. Abu Talal asked the Defendant to persuade his female friend, Wafa Idris, to carry out the terrorist attack, and the Defendant agreed to do so.

As a result of this conversation, the Defendant approached Wafa Idris and persuaded her to carry out a suicide terrorist attack, as agreed with Abu Talal. At a certain point Wafa Idris changed her mind about carrying out the terrorist attack, and the Defendant was called upon to again persuade her, to bolster her and encourage her so that she should execute the mission given to her. Following Idris's final consent, the Defendant also instructed her as to access roads to Jerusalem, access roads with which he was familiar from his work with the Red Crescent. Ultimately, after his persuasive efforts bore fruit, Wafa Idris carried out a terrorist attack in the center of Jerusalem on January 27, 2002, a terrorist attack as a result of which the late Pinhas Tokatli was killed, and over 150 passersby were wounded.

The Defendant must answer for this crime.

The Military Prosecution requested that we impose upon the Defendant a sentence of life imprisonment for his actions which caused the death of the late Pinhas Tokatli, and in addition we were asked to impose a suitable punishment on the Defendant in respect of the remaining crimes, a punishment that would be consecutive with the life imprisonment penalty we had been asked for. In its arguments, the Prosecution emphasized the Defendant's significant involvement in planning the terrorist attack, and the fact of

-1-

[Stamp] P 3: 44 [continued]

Date: December 1, 2004

File No.: 3465/02

the Defendant being not only part of the inner circle of perpetrating the crime, but even being the very essence of that inner circle.

The Prosecution also noted that it had already been established as doctrine, by the Military Appeals Court for Judea and Samaria, 183, 190/03, that the penalty for the person launching [a terrorist attack] ought to be, in certain circumstances, even more severe than that of the principal perpetrator when the [attack] was not actually carried out. Of course, it cannot be argued that the matter there is absolutely akin to proof, in light of the fact that in the case before us, the terrorist attack was – unfortunately – indeed executed.

In contrast to the Prosecution's request, the Defense Counsel was brief in summarizing his arguments for penalty, and asked that we not impose upon the Defendant a penalty exceeding 30 years' imprisonment. According to the Defense Counsel, it would be wrong to accept the Prosecution's arguments that the Defendant was within the inner circle of those perpetrating the terrorist attack. According to the Defense Counsel, the Defendant's actions do not fall outside the framework of planning and conspiracy, but they do not justify conviction for the crime of intentionally causing death, and certainly do not deserve the imposition of a sentence of life imprisonment.

After hearing the arguments on August 26, 2004, we sentenced the Defendant to life imprisonment and a further thirty years' imprisonment, to be served consecutively.

Suicide terrorist attacks have become, over recent years, frequent events, and at a certain point they were occurring one terrorist attack after the other, one suicide following the other, with the names of those killed and the numbers of those wounded being forgotten because there were so many. Similarly, the economy of the State of Israel was severely affected, her foreign relations suffered a blow, and her participation in international events was under attack. All of this, and more, due to the bottomless hatred of those who rise up to destroy us.

By its nature, a suicide terrorist attack requires the cooperation of a number of participants. In the majority of instances, we find that in terrorist attacks of this type there are at least four: recruiter, engineer, dispatcher and suicide terrorist. Without the actions of these four, it may be that we would be sighing less under the pain of the terrorist attacks on our midst. Apart from these four, there are generally others whose connection with the terrorist attack is looser, those who, in most cases, could be replaced by others.

In order to fight this plague of terrorist attacks, the court must send an uncompromising message to all parties associating themselves with these reprehensible acts, and particularly to those who

[Stamp] P 3: 45

constitute the spearhead of the terrorist attacks, those without whom nothing would happen, and the terrorist attack could not be executed.

In the instance before us, not only did the Defendant select the perpetrator of the terrorist attack, not only did he persuade her to sacrifice her life on the altar of murdering Jews, but he even went beyond that, and when it turned out that the attacker had cold feet and was considering not to ultimately carry out the act of murder, he came back to her with another round of persuasion.

By his actions, the Defendant placed himself within the innermost circle of perpetrators of the terrorist attack, and he is undoubtedly one of the four links listed above. Once the Defendant has entered this group, he cannot shake off the responsibility for the act that was carried out with his assistance, and for its terrible results. The Defendant's responsibility for the death of the late Pinhas Tokatli is direct, and it is for this responsibility that he has been tried.

The duties of a judge sitting in judgment are many. Among them is the duty to express, through his rulings, the supreme value that our society attributes to human life, and the sanctity associated with this concept. In the matter

-2-

[Stamp] P 3: 45 [continued]

Date: December 1, 2004

File No.: 3465/02

before us, once the Defendant has been convicted of the crime of intentionally causing death, and after we have determined that his role in the terrorist attacks was an essential one, any penalty other than one of life imprisonment would be totally unacceptable.

In light of the above, we have decided to impose upon the Defendant a punishment of life imprisonment for the murder of Pinhas Tokatli, and in addition a punishment of 30 years' imprisonment, consecutive, for the balance of the crimes that he committed.

The Honorable President of the Court, Lieutenant-Colonel Shlomi Kochav:

I concur.

Judge Captain Shlomo Katz:

I concur.

The Court clerk will provide these reasons for sentence to the parties immediately.

Right of appeal within 30 days.

Given this day, December 1, 2004, in chambers.

[Signature]

Judge

[Signature]

President of the Court

[Signature]

Judge

IN THE UNITED STATES DISTRICT COURT
FOR THE SOUTHERN DISTRICT OF NEW YORK

MARK I. SOKOLOW, *et al.*,

Plaintiffs,

vs.

THE PALESTINE LIBERATION
ORGANIZATION, *et al.*,

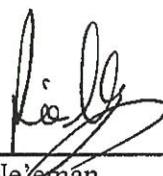
Defendants.

No. 04 Civ. 00397 (GBD) (RLE)

DECLARATION OF RINA NE'EMAN

Rina Ne'eman hereby certifies as follows:

1. The attached translation from Hebrew to English is an accurate representation of the document received by Rina Ne'eman Hebrew Language Services, to the best of my knowledge and belief. The document is designated as P3: 44-46.
2. I am a professional translator with a B.A. in International Relations from the Hebrew University of Jerusalem (Israel) and 30 years of translation experience. I am fluent in Hebrew and English, and I am qualified to translate accurately from Hebrew to English.
3. To the best of my knowledge and belief, the accompanying text is a true, full and accurate translation of the Hebrew-language document bearing the bates number, P3: 44-46.

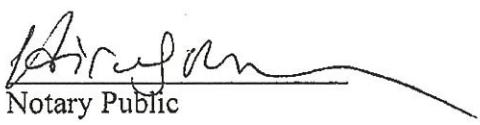

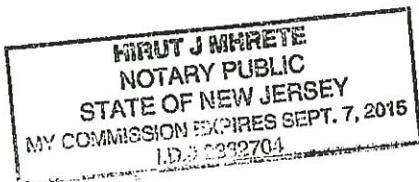
Rina Ne'eman

ss.: New Jersey

On the 28 day of February, 2014 before me, the undersigned, personally appeared Rina Ne'eman, personally known to me or proved to me on the basis of satisfactory evidence to be the individual whose name is signed to this Declaration and acknowledged to me that he executed the same in his capacity, and that by his signature on this Declaration, the individual executed the Declaration.

Sworn to me this
28 day of February, 2014

Notary Public

ט. 10/10/2004

תאריך: 01/12/2004

תיק מס': 3465/02

בֵּית הַמִּשְׁפְּט הַצָּבָאי יִחוֹדָה

בפני כב' האב"ד סא"ל שלומי מוכב
השופט: סרן שלמה כץ
השופט: סרן מנחם ליברמן

התביעה הצבאית

נג

הנאש: מוג'ר מחמוד חليل נור ת.ז. 07902442607 / שב"ס
(באמצעות ב"כ עו"ד גוזל עלי)ги מוקים לגזר דיןכב' השופט סרן מנחם ליברמן:

הנאש הורשע כمفורת בחברעת הדין בעירות הבאות:
גראמת מוות במוונה לפי סעיף 51 לצו בדבר הוראות ביטחון וסעיף 14(א)(4) לצו בדבר כללי האחירות לעבירה;
ニיסיו לגרימת מוות במוונה לפי סעיף 51 לצו בדבר הוראות ביטחון וסעיפים 14(א)(4) ו-19 לצו בדבר כללי האחירות לעבירה;
לצו בדבר כללי האחירות לעבירה;
ニיסיו לשידול לשחר. בצד מלוחמות לפי סעיף 2 לצו בדבר איסור שחר בצד מלחתני וסעיף 21 לצו בדבר כללי האחירות לעבירה;
מיסיות ידיעות בעלי ערך צבאי לפי סעיף 63 לצו בדבר הוראות ביטחון.

בינואר 2002 נפגש עם הנאש אדם חמקונה "אבי טלאל" שהיה פעיל בכיר במודיעין הצבאי של הרשות הפלסטינית. אבו טלאל מסר לנאש כי בדעתו לשגר אישיה לביצוע פיגוע התאבדות בשטח ישראל. אבו טלאל ביקש מהנאש לשכנע אותו יזידתו וופא אדריס לבצע את הפיגוע, והנאש הסכים לכך.

בעקבות שיחת זו פנה הנאש אל וופא אדריס ושכנע אותו לבצע פיגוע התאבדות כביסוסים עם אבו טלאל. בשלב מסוים וופא אדריס חזרה בה מהחלטתה לבצע את הפיגוע, והנאש נקרא לשוב לשכנע אותה, לחזק את ידה ולעודד את רוחה על מנת שהיא ת מלא את חמותל עלייה. לאחר הסכמתה הסופית של אדריס אף חזרה אותה הנאש בדרכי גישה לירושלים, דרכי נישה אותן חכיר במסגרת עבדתו בסחר האזום. בסופו של דבר, לאחר שניסיונות השכנוע אל הנאש נshaw פרי, ביענה וופא אדריס ב-27.1.2002 פיגוע במרכזי ירושלים, פיגוע אשר כתועצה ממנה נהרג פחס טוקטלי זיל ונפצעו מעל 150 Überims ושבט.

על עבירה זו חייב הנאש לנתן את דין.

התביעה הצבאית בקשנו להשיט על הנאש עונש של מאסר עלם בגין מעשי אשר גרמו למותו של פנחס טוקטלי זיל, ובנוסח התבקשנו להטיל עונש חלים על הנאש בגין יתרת העבירות, עונש אשר יירוץ במצטבר לעונש של מאסר עלם שנתקבש. בטיעוניה הדגישה התביעה את מעורבותו חרבה של חנאים בתכנון הפיגוע, והיוותן

תאריך: 01/12/2004

תיק מס': 3465/02

1 של חנאים לא רק חלק מהمعال חפני של ביצוע העבירה אלא אף מתו ועכמו
 2 של המעל הפנימי.
 3 ה��ביעה גם צינה כי כבר נקבעה הלה בבית המשפט הצבאי לעורירים בעי איוויש
 4 183/03 כי עונשו של המשלך ראי שיחה, במקורים מסוימים, חמור אף יותר
 5 מזה של המבעל העיקרי כאשר הביצוע לא יצא אל הפעול אין לטען כmobן כי
 6 הניזון דומה לראייה באופן מוחלט, וזאת לנוכח העובדה כי במקרה שבפניו הפגיעה
 7 מרובה הצער אכן בוצע.

8 לעומת בקשה הﬁביעה, סיכם הסגנון לעונש בדקרים קרים, וביקש שלא וטיל על
 9 הנאים עונש שלילה על 30 שנות מאסר. לטענת הסגנון אין מקום לקבל את טיעוני
 10 הﬁביעה שגרסה כי הנאים נמנעו עם המעל הפנימי של מעצמי הפגיעה. אליבא
 11 וסגור, מעשי של הנאים אינם יוצאים ממסגרת הטענה והקשרiani בחם בכוי
 12 לחזק הרשעה בעבירה של גרים מות בכוונה, ועל אחת כמה וכמה אין בחם
 13 להבאי להחלטת עונש של מאסר עולם.

14 לאחר שמיות הטעונים גדרו ביום 26.8.2004 על הנאים עונש של מאסר עולם ועוד
 15 שלושים שנות מאסר במצבר.

16 פיגוע התאבדות הפקו במרוצת השנים האחרונות לאירועים תכופים אשר התקופה
 17 מסויימת נהייה מבחינה פיגוע רודף פיגוע, התאבדות עוקבת התאבדות, ושותות
 18 החרוגים ומספר הטעונים שכחו מרוב. כמו כן נפעה כלכלת מדינת ישראל פגעה
 19 קשה, יחסית התוך שלא חטפו מכה והשתתפותה באירועים בינלאומיים סבלה
 20 מהתקלויות. כל אלה ועוד, הודיעו לשנותם התהומת של אלה אשר קמים
 21 להשמדנו.

22 פיגוע התאבדות מטבחו דרש שיתוף פעולה של מספר גורמים. ברובית המקורים
 23 מוצאים אנו בפיגועים מעין אלה לפחות ארבעה: מגיס, מהנדס, משלח ומתאבד.
 24 ללא פועלים של ארבעת אלה ניתן לשער כי הינו נאנחים פחות תחת כאב ופיגועים
 25 במקומותינו. מעבר לארבעת אלה, בדרך כלל יש אחרים אשר הקשר שלם לפיגוע
 26 רופף יותר, כאלה אשר לרובינו להחליף באחרים.

27 על מנת להילחם בנגע הפיגועים בית המשפט חייב לחזיא מסר לא מותפער לכל
 28 הצדדים הקוראים את עצם למשים נפשיים אלה, וביתר שאת לאלה אשר
 29 מהווים את חוד החגית של חפיגועים, אלה אשר בלעוזיהם אין, ואשר הפגיעה לא היה
 30 יכול לצאת אל הפה.

31 במקורה שבפניו הנאים לא רק איתר את מבצע הפגיעה, לא רק שכנע אותה
 32 להזכיר את נפשה על מזבח רצח היהודים, הוא אף הגדיל לשותות וחור אליה במסע
 33 שכנים נסף כאשר התברר כי למפגעת רגלים קרות, והוא חוכמת בדעתה לא בצע
 34 בסופו של דבר מעשה רצח.

35 במשמעותו אלה הביא את עצמו הנאים אל תוככי המעל הפנימי ביונר של מבצע
 36 הפגיעה ונמנה ללא ספק על אחת מארבעת החליות המנויות לעיל. ברגע שהנאים
 37 נכנסו לתוכה הקבוצה הזאת אין יכול להתנער מאחריות מעשה אשר בוצע בעורתו,
 38 ולתוואותיו הנוראות. אחריותו של הנאים למותו של פנקס טוקטלי זיל הינה
 39 ושירה ועל אחריות זו הוא נשפט.

40 תפקידי של שופטחו בדין רבים הם. ביחסם החובה להביע בחלותינו את העדר
 41 העליון אשר החבורה שלנו נוננת לחוי אדם, וחזקודה אשר נקשרת למושג זה. בענין
 42

TOFAL P.03

TOFAL P.03

תיק מס' : 3465/02

תאריך : 01/12/2004

שבפכינו, לאחר שחורש. הנאשם בעבירותו של מרדמת מות בכוונה, ולאחר שקבעו כי
כלקו בפיזיות תלך חייני הוא, עשה אחר שאינו עונש של מאסר עולם כלל לא
מתקבל על הדעת.
לנוכח חמור החולג על חטאיהם עונש של מאסר עולם בגין הירצחו של
פונס טוקטלי, ובנוסף עונש של 30 שנות מאסר במצטבר על יתרת העבירות אשר
בינן.

לבי הבהיר פא"ל שלום פנק

אני מסכימן.

השופט סבו שלמה בזין

אני מסכימן.

izophירות בהם יישתביך נימוקים אלה לעדדיים באופן מיידי.

זכות ערעור תוך 30 ימים.

given today, 01/12/04, גלאפה.

שומא

שיין

שומא

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30